

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.354/2023/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2024. év július hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s é t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt terhelt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.7585/2023/17. számú ítéletét terhelt I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja, azzal, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a kiadni rendelt dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

terhelt I.r. vádlott nem rendelkezik érvényes személyi igazolvánnyal, lakcíme cím⁹

A harmadfokú eljárás során felmerült 9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költséget terhelt I.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2023. február 24. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 10.B.IV.765/2022/17. számú ítéletében terhelt I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a 2 rendbeli, a Btk. 370. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősülő lopás büntetében, és 7 rendbeli, a Btk. 370. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpontja szerint minősülő lopás vétségében, melyből 3 rendbeli cselekményt társtettesként követett el.

[2] Ezért őt – halmazati büntetésül – 80 nap elzárásra ítélte, melynek tartamába az őrizetben töltött időt beszámította.

[3] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

[4] A kihirdetett ítélettel szemben a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[5] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. október 24. napján megtartott tanácsülésen meghozott 20.Bf.7585/2023/17. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. 1 rendbeli – a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pont bb) alpontjában meghatározott lopás vétsége tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és ebben a körben a bünteteljárást megszüntette.

[6] A vádlott terhén megállapított lopás büntettének törvényhelyéből mellőzte a (2) bekezdés b) pontjára utalást. Megállapította, hogy az elzárást büntetés-végrehajtási intézetben kell végrehajtani. Pontosította a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést, valamint a vádlott lakcímét. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[7] A másodfokú bíróság, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában írt fellebbezési körön, úgynevezett korlátozott felülbírálattal, azért szüntette meg terhelt I.r. vádlottal szemben az 1 rendbeli lopás vétsége tekintetében a büntetőeljárást a Be. 567. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakra figyelemmel, mert megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 1/a) pontjában foglalt a cég1 sértett sérelmére elkövetett cselekmény, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 401.Bpk.40.735/2020/9. számú büntetővégzéssel elbírált cselekmény a folytatólagoosság törvényi egységébe tartozik.

[8] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében a súlyosító körülmények körében a kiegészített előéleti adatok alapján megállapította, hogy a további eljárások alatti elkövetés is a vádlott terhére róható. Hangsúlyozta, hogy a kerületi bíróság a büntetés kiszabási körülményeket teljeskörűen feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott elzárás büntetés nemével, és annak tartamával is egyetértett.

[9] A másodfokú bíróság ítélete ellen terhelt I.r. vádlott kézbestíési íven indokolás nélkül terjesztett elő fellebbezést.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.893/2023/3. számú átiratában terhelt I.r. vádlott fellebbezését nem tartotta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság ítélete az eljárás részbeni megszüntetése körében ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletével. Tekintettel azonban arra, hogy az eljárás részbeni megszüntetése a vádlottra kedvezőbb döntés, amivel szemben saját terhére jogosrvosltnal nem élhet, így fellebbezése kizárólag – a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja alapján – a büntetése enyhítését célzó részében tekinthető joghatályosnak.

[11] Az ügyész álláspontja szerint, mivel a vádlott nem indokolta fellebbezését, ezért nem dönthető el, hogy a vádlott az ítélet mely rendelkezését, vagy az indokolás mely részét sérelmezi, így megnyílt -e a harmadfokú elbírálás lehetősége.

[12] A nyilvános ülésen jelenlévő terhelt I.r. vádlott fellebbezését pontosította, és úgy nyilatkozott e körben, hogy a büntetése enyhítésért fellebbezett.

[13] terhelt I.r. vádlott elmondta, hogy személyi körülményeiben a másodfokú ítélet meghozatala óta változás nem történt. Az ügyre vonatkozóan nem kívánt nyilatkozni.

[14] A védő a nyilvános ülésen az időmúlás figyelembe vételét kérte a büntetés kiszabása körében, majd a „lehető legrövidebb” elzárást, vagy annál is enyhébb büntetés kiszabását.

[15] A nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében fenntartotta az írásbeli átiratban kifejtett érveit. A vádlott által a nyilvános ülésen előadott, kizárólag a büntetés enyhítéséért fenntartott fellebbezésére reflektálva kiemelte, hogy az eljárási szabályokat mind az első,- mind a másodfokú bíróság maradéktalanul betartotta, nem észlelt olyan szabályszegést, ami hatályon kívül helyezésre adna alapot. A kiszabott elzárás büntetést időmúlásra is figyelemmel

megfelelőnek tartotta, álláspontja szerint további enyhítésre nincs indok, utalva a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyességre, vagyis arra, hogy többszörösen büntetett előéletű, sorozatosan követ el, egyre súlyosabb bűncselekményeket, jelenleg is több más büntetőeljárás van ellene folyamatban. Mindezek alapján a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[16] terhelt I.r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[17] terhelt I.r. vádlott fellebbezése nem alapos.

[18] A Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének, majd legutóbb a BH.2021.68. számú eseti döntésének iránymutatására figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[19] A Be. 615. § (2) bekezdés c) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

[20] Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék – a kerületi bíróság bűnösséget megállapító ítéletével szemben – terhelt I.r. vádlottal szemben 1 rendbeli lopás vétsége tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette, amely tény a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét kétségkívül megnyitotta. A másodfokú ítélet ellen terhelt I.r. vádlott, az irány megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést, melyet a nyilvános ülésen pontosítva, kizárólag a büntetése enyhítése érdekében tartott fenn.

[21] Amint azt a Kúria a hivatkozott végzésében és a legutóbbi eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[22] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[23] A Be. 615. § (3) bekezdésének a) pontja alapján fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a b) pont szerint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[24] A Be. 615. § (4) bekezdésének a) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésben az ellentétes döntés alapját képező tényállás nem támadható, ha az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentettek be fellebbezést. Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítéletének a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[25] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, továbbá az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

[26] Ennek során megállapította, hogy az eljárás bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az első-, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[27] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállásának a másodfellebbezéssel érintett része megalapozott-e, ugyanis a Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[28] A megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valóságghú legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű.

[29] Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott körön nem túlterjeszkedve, úgynevezett mértékes fellebbezésre tekintettel, a Be. 590. § (3), (5), és (7) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság ítéletének korlátozott felülbírálatát végezte el (másodfokú ítélet [9] bekezdése).

[30] Fentiekre figyelemmel azonban az ellentétes döntés nem nyitja meg a korlátlan fellebbezési jogot, hanem a jogosult kizárólag az ellentétes döntést, vagy kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. Ezen rendelkezés arra a jogkövetkezményre utal, ami az eltérő döntés következménye, jelen esetben a kiszabott szankció vitatása.

[31] Ugyanis a korlátozott felülbírálattal összefüggő szabály az, hogy ha a másodfokú bíróság ellentétes döntésre jutott a korlátozott fellebbezés esetén [Be. 583. § (3) bekezdés], akkor a másodfellebbezésnek kizárólag a jogkövetkezményekkel kapcsolatban van helye. A korlátozott fellebbezés esetén a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, ha azt az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbező nem vitatta, így annak lehetősége a harmadfokú eljárásban sem nyílik meg.

[32] Ugyancsak a korlátozott fellebbezéshez kapcsolódik a másodfokú bíróság hivatalbóli felülbírálati jogköre a Be. 590. § (5) bekezdése alapján. Az ennek alapján másodfokon hozott ellentétes döntés kapcsán sem támadható az alapul szolgáló tényállás (BH2009. 351.).

[33] A Be. 615. § (3) bekezdésével ellentétesen bejelentett fellebbezés kizárt, annak elutasításáról kell határozni a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó Be. 588. § (1) bekezdése szerint. Ha az ellentétes döntés eljárás megszüntetés, a vádlott kizárólag annak jogkövetkezményeit sérelmezheti [Be. 589. §, 583. § (4) bekezdés]. A Be. 583. § (4) bekezdése alapján ugyanis a vádlott csak a terhelt javára fellebbezhet.

[34] A Be. 619. § (4) bekezdése alapján a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[35] Az ellentétes döntés vonatkozásában az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 1/a) pontjában foglalt cselekmény, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 401.Bpk.40.735/2020/9. számú, 2020. november 9. napján jogerős büntetővégzéssel elbírált cselekmény a Btk. 6. § (2) bekezdés értelmében a folytatóságos törvényi egységébe tartozik. Tehát a jogerős büntetővégzés az 1/a) tényállási pontban írt cselekmény kapcsán ítélt dolgot eredményezett (másodfokú ítélet [21] bekezdése).

[36] Mindezek alapján a másodfokú bíróság által módosított és a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás megalapozott. Azt azonban szükséges kiegészíteni terhelt I.r. vádlott azóta beszerzett erkölcsi bizonyítványában szereplő újabb elítélésével. A tényállás egyebekben iratszerű és a vádlott személyével, cselekvőségével, illetve tudattartalmával kapcsolatos ténykövetkeztetések is logikailag alátámasztottak.

[37] Így a harmadfokú bíróság a tényállást csupán akként egészíti ki, hogy: „terhelt I.r. vádlottat a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2024. március 8. napján kelt és jogerős 16.B.674/2023/34. számú ítéletével a 2022. augusztus 15. napján elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt 60 nap elzárásra ítélte.”

[38] Összegezve tehát az ítéltábla mindenben osztotta a törvényszék jogi érvelését, így megállapította, hogy terhelt I.r. vádlottnak az 1 rendbeli, a Btk. 370. § (1) bekezdésben meghatározott és a (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerint minősülő lopás vétsége miatti büntetőeljárás megszüntetése, törvényes.

[39] A joghátrány megválasztása körében az első,- és a másodfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva értékelte a vádlott javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket (elsőfokú ítélet [51-52] bekezdései, valamint másodfokú ítélet [23] bekezdése).

[40] A büntetéskiszabási körülményeket az első, és a másodfokú bíróság megfelelően értékelte, amikor úgy ítélték meg, hogy a vádlott terhére szóló súlyosító körülmények számukban, és nyomatékokban is jelentősek, így vele szemben indokolt és szükséges az elzárás büntetés a büntetési célok eléréséhez.

[41] Az ítéltábla rögzíti, hogy a büntetésnek ugyanis meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, vagyis mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[42] A másodfokú bíróság szintén helytállóan döntött, amikor az elzárás büntetés végrehajtási helyét meghatározta, valamint, hogy a kerületi bíróság bűnjelekről szóló döntéseit kiegészítette, illetve pontosította.

[43] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 620. § (1) bekezdésére megtartott tanácsülésen, a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta azzal, hogy a 2024. március 1. napjától hatályos Be. 321. § (5a) bekezdése értelmében figyelmeztette a vádlottat az át nem vett dolog állam tulajdonában kerüléséről.

[44] A harmadfokú bíróság a lakcímnnyilvántartó adatai alapján tüntette fel a vádlott érvényes lakcímét, valamint azt, hogy személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik.

[45] A harmadfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó Be. 613. § (1) bekezdése értelmében, a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2024. év július hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.7585/2023/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.354/2023/13. számú végzésével 2024. év július hó 4. napján terhelt I.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év július hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke